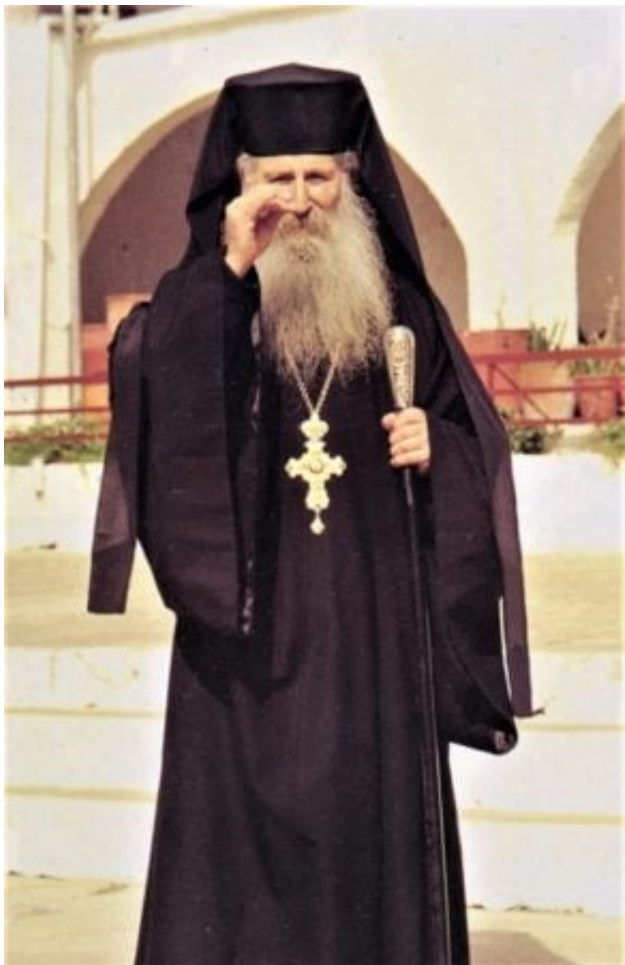

22 Νοεμβρίου 2020

Όσιος Ιάκωβος, Εμφανίστηκε ολοζώντανος και μίλησε στον προσκυνητή κοντά στον τάφο του!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Μαρτυρία του γιατρού Γ.Ι.*]:

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα του 1997, του Αγίου Γεωργίου, είχα ένα ατύχημα, όπου έσπασα το πόδι μου. Τις μέρες της νοσηλείας μου διάβασα τόσο πολύ καλά το βιβλίο, το οποίο αφορούσε στην ζωή του Γέροντος Ιακώβου [οσίου Ιακώβου (Τσαλίκη)], ώστε αισθάνθηκα ότι είχα επισκεφθεί το Μοναστήρι.

Κάποια στιγμή ευχήθηκα ότι, όταν αναρρώσω, να μπορέσω να επισκεφθώ το Μοναστήρι. Πράγματι, προχωρημένο καλοκαίρι, επισκέφθηκα τον Όσιο Δαυίδ με την οικογένειά μου και γύρισα όλα τα μέρη, τα όποια είχα διαβάσει και από το βιβλίο, την εκκλησία, το ασκητήριο, όπου προσευχόταν ο Γέροντας Ιάκωβος και τον τάφο του, όπου και προσκύνησα.

Ετοιμαζόμαστε να φύγουμε και διαισθάνομαι ότι κάτι αμέλησα, ότι κάτι ξέχασα. Θυμήθηκα ότι προσκύνησα μεν τον τάφο του Γέροντος Ιακώβου, αλλά δεν του άναψα κερί. Επιστρέφω στην εκκλησία, παίρνω ένα κερί και το ανάβω στον τάφο.

Τελειώνοντας με το άναμμα του κεριού, γυρίζω για να απομακρυνθώ από τον τάφο και βλέπω μπροστά μου ένα κομποσχοίνι. Την ώρα που πήγα να ανάψω κερί, δεν υπήρχε το κομποσχοίνι εκεί. Επειδή δεν μου ανήκε, το παίρνω, το σηκώνω ψηλά και αρχίζω να το γυρίζω δεξιά και αριστερά, ώστε, όποιος το έχασε να το έβλεπε και να ερχόταν να το πάρει.

Είχα την πλάτη μου προς τον τάφο και ακούω μία φωνή:

- Μην ψάχνεις, για σένα είναι.

Γυρίζω και βλέπω μπροστά μου τον Γέροντα Ιάκωβο, που δεν είχα δει ποτέ στη ζωή μου -μόνο από φωτογραφίες τον ήξερα- τον είδα ολοζώντανο, σε απόσταση ενός μέτρου.

Ήταν τρεις η ώρα το μεσημέρι, είχα πει και αρκετούς καφέδες, δεν νύσταζα και μου χαμογελούσε. Παρατηρούσα τις φλέβες στο πρόσωπό του, την υγρασία στα μάτια του, να μου χαμογελά και αισθάνθηκα ότι εκείνη τη στιγμή κάτι πρωτόγνωρο συνέβαινε για μένα.

Μετά από λίγο έπαψα να τον βλέπω.

Έρχεται η σύζυγός μου και μου λέει, έλα πάμε να φύγουμε, γιατί θα πηγαίναμε στον επόμενο προορισμό μας που ήταν η Καλαμάτα για διακοπές. Της λέω, γυναίκα δεν θα πιστέψεις τι μου συνέβη και της διηγούμαι το συμβάν κρατώντας στο χέρι

μου το κομποσχοίνι.

Φύγαμε από το Μοναστήρι χωρίς να πούμε σε κανέναν τίποτα. Επιστρέφοντας από τις διακοπές, το συζήτησα με κάποιον συνάδελφό μου γιατρό, που ήταν πολύ της Εκκλησίας, ο οποίος επικοινωνήσε ο ίδιος με το Μοναστήρι και ανέφερε το γεγονός.

* Ολόκληρο το όνομα γράφεται στο βιβλίο που αναφέρεται πιο κάτω.

Μαρτυρία από το βιβλίο, ο «Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Ένας σύγχρονος άγιος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ του Γέροντος», έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ του Γέροντος, Λίμνη Ευβοίας, 2018.